

Sygn. akt III Ca 85/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 lutego 2015 r.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko K. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 12 września 2014 r., sygn. akt I C 897/12

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 2 o tyle, że w miejsce kwoty 4645,72 zł zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5406,08 (pięć tysięcy czterysta sześć i osiem) złotych;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 85/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 12 września 2014r. Sąd Rejonowy w Żorach zasądza od pozwanego K. B. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 4 645,72 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od kwoty 2 994,16 zł od dnia 12 października 2011r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że strony wiązała umowa o Przyznanie Limitu Kredytowego i Wydanie Karty Kredytowej MAXIMA PLUS nr (...), zawarta w dniu 9 sierpnia 2005r. na podstawie której powódka dochodzi zasądzenia objętego pozwem świadczenia Zgodnie z treścią § 1 tej umowy Bank udostępnił posiadaczowi rachunku karty - pozwanemu w dniu 9 sierpnia 2005r. limit kredytowy do kwoty 3000zł, dla korzystania z którego otworzył i prowadził rachunek kredytowy nr (...) (rachunek karty) oraz - w ramach zawartej równocześnie umowy o kartę płatniczą - wydał kartę kredytową umożliwiającą dokonywanie operacji i/lub bezgotówkowych przy jej użyciu. Integralną częścią tej umowy był "Regulamin przyznania i korzystania z limitu kredytowego i karty kredytowej MAXIMA PLUS" (Regulamin limitu), który określał sposób korzystania z limitu i karty. Oprocentowanie nominalne wykorzystanego limitu kredytowego na dzień zawarcia umowy wynosiło 29,90% dla transakcji gotówkowych w stosunku rocznym oraz 26,90% dla transakcji bezgotówkowych w stosunku rocznym i było zmienne w okresie trwania umowy. Warunki zmiany oprocentowania określał Regulamin limitu. Stopy procentowe, opłaty i prowizje związane z rachunkiem karty, limitem kredytowym i kartą były określone w Tabeli Opłat i Prowizji, stanowiącej integralną część umowy. Spłata limitu kredytowego

następować miała w okresach miesięcznych poprzez dokonywanie przez posiadacza rachunku karty (pozwanego) spłat na rachunek wskazany w § 1 umowy, których wysokość oraz termin miały być określone w wyciągu z rachunku generowanego każdego 2 dnia miesiąca i wysyłane na adres korespondencyjny posiadacza rachunku. Umowa o przyznanie limitu kredytowego została zawarta na okres jednego roku tzn. do dnia 9 sierpnia 2006r., przy czym bank automatycznie przedłużał umowę o przyznanie limitu na kolejne roczne okresy, o ile posiadacz rachunku karty nie wypowiedział umowy najpóźniej na 30 dni przed upływem okresu, na jaki została zawarta, albo nie zaszły inne, określone w Regulaminie limitu zdarzenia wykluczające możliwość przedłużenia umowy.

Ponadto, z treści przedmiotowej umowy wynika, że posiadacz rachunku kredytowego na warunkach określonych w Szczególnych Warunkach (...) podlegać miał ubezpieczeniu. Ubezpieczeniem objęte miały być zdarzenia, których przyczyny wynikłyby po dacie podpisania umowy o używanie karty kredytowej MAXIMA PLUS wydanej przez bank. Pozwany po zapoznaniu się z treścią Szczególnych Warunków (...) Kart Kredytowych w ramach umów zwartych na jego rzecz przez bank, zaakceptował warunki i wyraził zgodę na objęcie ochroną ubezpieczeniową oraz na przekazanie ubezpieczycielowi danych niezbędnych do ubezpieczenia.

Z treści - stanowiącej integralną część Umowy - Tabeli Opłat i Prowizji dla karty kredytowej MAXIMA PLUS obowiązującej od dnia 20 kwietnia 2005r. wynika, że w razie opóźnienia w spłacie minimalnej bank nakłada na dłużnika opłatę w wysokości 30zł.

Zgodnie z treścią § 5 i § 7 Regulaminu limitu (rozwiązanie umowy następowało między innymi po upływie okresu jej wypowiedzenia. Z dniem rozwiązania umowy całość zobowiązań posiadacza rachunku karty wobec banku z tytułu wykorzystanego limitu kredytowego, odsetek, opłat i prowizji stała się wymagalna. Bank mógł wypowiedzieć umowę tylko z ważnych przyczyn, a w szczególności w przypadku braku wymaganej spłaty minimalnej w okresie 2 miesięcy.

Powódka pismem z dnia 23 lutego 2010r. (k. akt 47), w związku z brakiem wymaganej spłaty minimalnej przez okres co najmniej 2 miesięcy, wypowiedziała przedmiotową umowę w całości z 30-dniowym okresem wypowiedzenia. Należność powódki wyliczone na dzień 23 lutego 2010r. wynosiły łącznie 5470,77 zł. Pozwany wypowiedzenia skierowanego na adres do doręczeń nie odebrał.

Zgodnie z W. z Ksiąg Banku (k. 49) z dnia 11 października 2011 roku należności powódki na dzień jego wystawienia wynosiły w sumie 6 546,08 zł. Na sumę tę złożyły się: należność główna w kwocie 2 994,16 złotych, odsetki umowne za okres od dnia 9 sierpnia 2005r. do dnia wystawienia przedmiotowego wyciągu w kwocie: 3350,24 zł oraz koszty opłaty i prowizje w kwocie: 201,68 zł.

Z załączonej przez powódkę - do odpowiedzi na zarzuty z dnia 9 października 2012 roku - listy operacji na rachunku numer (...) (k. 53-58) za okres od dnia 9 sierpnia 2005r. do dnia 2 października 2012r. wynika, że pozwany dokonał na przedmiotowy rachunek, celem spłaty jego zobowiązania wobec powódki, wpłat w łącznej kwocie 4 245,99 zł. Z listy operacji wynika także, że powódka naliczyła pozwanemu składki ubezpieczeniowe w okresie od 2 września 2005r. do 2 czerwca 2010r. w łącznej kwocie: 760,36 zł oraz tytułem opłat za zwłokę w spłacie minimalnej raty kwoty po 30 zł, kwotę 1.140,00 zł za okres od 2 lutego 2006r. do 2 marca 2009r. ,

Sąd Rejonowy na podstawie art. 6 k.c. i 233 k.p.c. uznał, że powódka w okresie od dnia 02-09-2005 roku do dnia 02-06-2010 roku naliczyła pozwanemu składkę ubezpieczeniową na łączną kwotę 760,36 zł. Jednakże nie przedstawiła dowodów na podpisanie w imieniu pozwanego umowy ubezpieczenia, do której to zawarcia była umocowana na podstawie postanowień Umowy o Przyznanie Limitu Kredytowego i Wydanie Karty Kredytowej MAXIMA PLUS nr (...) z dnia 9 sierpnia 2005r., a której to zawarcie uzasadniałoby naliczenie przedmiotowej składki ubezpieczeniowej.

Ponadto na podstawie art. art. 483 § 1 k.c. Sąd uznał za nieważne zastrzeżenie konieczności zapłaty przez pozwanego kwoty 1140zł (niezależnie od samych odsetek) na wypadek nieterminowej spłaty zadłużenia powstałego w wyniku korzystania z karty kredytowej, w razie zwłoki w spłacie minimalnej raty, bank nakładał na dłużnika opłatę w wysokości 30 zł. Takich opłat tytułem opóźnienia w spłacie minimalnej raty powódka naliczyła pozwanemu 38

na łączną kwotę 1140 zł. Można zastrzec bowiem w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy pieniężnej (kara umowna).

Sąd pierwszej instancji uznał za niezasadny podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwany dokonywał wpłat na skonkretyzowany numer rachunku. Ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 20 maja 2010r., zaś powództwo wytoczono dnia 10 maja 2012r. Z chronologii wpłat jednoznacznie wynika, że pomiędzy wpłatami nigdy nie doszło do trzyletniej, ani nawet dwuletniej przerwy, co mogłoby skutkować przedawnieniem roszczenia. Po myśli art. 123 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje. Wpłata jest uznaniem niewłaściwym roszczenia i stanowi potwierdzenie istnienia długu, więc każde tego rodzaju zachowanie podjęte w różnym czasie jest przerwaniem biegu przedawnienia, po którym przedawnienie biegnie na nowo (art. 124 § 1 k.c.). Odsetki stanowią dług uboczny, czyli akcesoryjny. Jeżeli dłużnik podniesie uzasadniony zarzut przedawnienia dochodzonego od niego roszczenia, odsetki za opóźnienie mogą być naliczone tylko za czas do chwili przedawnienia roszczenia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1995 r., III CZP 156/95, OSNC 1996/3/31). Ponieważ w przedmiotowej sprawie dług główny nie przedawnił się, to wierzyciel może domagać się również odsetek. Zwłaszcza, że pozwany dokonując wpłat nigdy nie zastrzegł, że uznaje tylko roszczenie główne.

Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w części odnośnie kwoty 4.645,72 zł. Skoro powódka nie wykazała na jakiej podstawie objęto kredyt ubezpieczeniem, zaś zastrzeżenie konieczności zapłaty przez dłużnika opłaty za zwłokę w spłacie minimalnej raty jest nieważne, to Sąd uznał, że pozwany dokonał wpłaty na poczet dochodzonego roszczenia w kwocie 760,36 zł (suma składek ubezpieczenia) oraz w kwocie 1 140zł (suma opłat za zwłokę w spłacie minimalnej raty) i w tym zakresie powództwo oddalił. Podstawą prawną rozstrzygnięcia co do żądania głównego był art. 69 ust. 1 Prawa Bankowego w związku z art. 6 k.c. oraz art. 58 § 1 i 3 k.c. Odsetki zasądzono po myśli art. 481 § 1 k.c.

Powód wniósł apelację, w której domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa również w zakresie kwoty 760,36zł lub przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wskazał, iż pozwany nie zakwestionował ani istoty ani brzmienia zapisu umowy, dobrowolnie zawarł umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej Maxima (...). W ramach zawartej umowy pozwany został objęty ochroną ubezpieczeniową na warunkach określonych w treści § 19 umowy. Pozwany zaakceptował tę ochronę i ponosił przez okres trwania umowy opłaty ubezpieczeniowe, dlatego niezrozumiałe, jest aby sąd urzędu od kwoty dochodzonego roszczenia odjął sumy wpłat dokonanych w przeszłości przez pozwanego, które nie były sporne. Sąd w niniejszej sprawie nie zastosował zasady kontradiktoryjności wyrażonej w art. 3 k.p.c., która obliuguje strony do wykazania dowodów i twierdzeń na wykazanie powoływanych okoliczności.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie powództwa i zmianę wyroku przez uwzględnienie zarzutu przedawnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja musiała odnieść skutek.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów i ustalenia te w pełni znajdują odzwierciedlenie zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Sąd Rejonowy błędnie jednak zinterpretował zapis umowy zawarty w § 19 który stanowi, iż posiadacz rachunku podlega ubezpieczeniu w pakiecie. W pozostałym jednak zakresie Sąd Okręgowy podziela zarówno ustalenia faktyczne jak i ocenę prawną i unikając zbędnych powtórzeń przyjmuje je za własne.

Zgodnie z § 19 użytkownik karty po zapoznaniu się ze szczególnymi warunkami ubezpieczenia użytkowników kart kredytowych w ramach umów zawartych na jego rzecz przez bank akceptuje te warunki, wyraża zgodę na objęcie ochroną ubezpieczenia i przekazanie danych niezbędnych do ubezpieczenia. Pozwany ten warunek przyjął i podpisał umowę. Z tego postanowienia umownego nie wynika, że powód zawierał jakąś kolejną umowę, ale że to bank zawarł ogólną umowę na rzecz wszystkich użytkowników kart, którzy do ubezpieczenia przystąpią w przyszłości. Pozwany

warunki te zaakceptował i przystąpił do umowy ubezpieczenia. Składki potrącane były wg tabeli opłat i prowizji wynoszącej 0,3 % od kwoty różnicy pomiędzy kwotą zadłużenia a kwotą składki ubezpieczeniowej z danego okres. Pozwany nie kwestionował tej okoliczności. Skarżący słusznie podnosi, iż okoliczność tą należy uznać za przyznaną. W tym stanie niezasadnie Sąd Rejonowy uznał tą okoliczność za niewykazaną.

Sąd odwoławczy nie mógł rozpoznać zarzutu przedawnienia zawartego w odpowiedzi na apelację albowiem pozwany nie zaskarżył wyroku. Zgodnie z art. 384 k.p.c. statuującym zakaz reformationis in peius sąd nie może uchylić lub zmienić wyroku na niekorzyść strony wnoszącej apelację, chyba że strona przeciwna również wniosła apelację. W niniejszej sprawie apelacja została wniesiona jedynie przez powoda. Na marginesie wskazać można, że Sąd odwoławczy w pełni podziela rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji również jeśli chodzi o ocenę zgłoszonego zarzutu przedawnienia.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze orzekł jak w sentencji na mocy art. 386 § 1 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy art. 98 i 108 k.p.c., a złożyło się na nie: oplata od apelacji – 30zł i wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 90zł

SSO Magdalena Balion - Hajduk